

Frustranea conata luctantem non essetis hominibus,
 qui meum ministerium petulantem conspuerant,
 centum Magistratum partem dissimulantem partem etiam
 insipientem. Quamobrem egregie Doctori coram Deo
 te obtestor, ut meo nomine has conditiones scholarum,
 etiam si vere atque integre proponas, non proinde rediti
 cogitabo quam optatis literis copulaveris expressam
 super hac ambiguitate sententiam. Si utique pro-
 missa mihi etiam data sint in te inaperta, et si tamen
 aut non possunt, aut non valent, non iam res
 ipse me liberat ab obligatione. Iohannis vero et
 Cornelii sagam e respice subsequente, pecuniam
 unum vehementer deest, plene ut credam de re,
 purgatione te legentis spem isthuc extinctam esse.
 Vale, et de amicis nos certiores facito. Uxor mea
 et fratres sunt saluti. Venobragge in diversis
 Langiorum. Cal. Novembrii 1666.

Johannes Molang.

96/

Danieli à Buren Danieli filio Brema
 Pax Christi

Egregie Doctori scio me graviter ausari quod
 tam diu manserim relicta vacatione: certe si
 me sola pestis abegisset, iudicandum reverisq. scem.
 Quid doceret autem scripsi tuo patri, utpote et tunc
 D. Doctoris, qui literas meas patri tuo (ut opinor)
 ostendit, ex illis cognosces quidamini habeam,
 labores scholasticos non diffugio, et absque ad eam
 magnam rerum mearum dispendio. Quid facerem?
 Hec sunt istiq. urbis fati, quae propter foedam
 defectionem omnes pios in eadem calamitates
 involverunt. Neque finis miserie, neque modus erit
 illi, priquam omnes ad unum ejecerit respublica,
 qui de doctrina et religionis puritate quicquam
 cogitant, jam pridem enim omnia pulchra et
 cathedras damosi, et violenti homines occupaverunt,

[= Moser. n. 7.
 v. 162]

